

mit, og altsaa uden Betaling, til at tage Brev med for at være sikker paa, at det bliver besørget, dersom Dampskibet skulde komme ind efter Kl. 11 om Formiddagen, idet jeg beder ham strax ved et Bybud eller paa anden Maade for min Regning at besørge det til sin Bestemmelse i Kjøbenhavn, saa skal dette efter denne Lov være en strafbar Handling. Dette kan jeg ikke ansee for rigtigt. Jeg skjønner nemlig ikke rettere, end at det, som Loven lyder, virkelig vil være en strafbar Handling; thi det kan ikke undtages efter den Undskyldningsgrund, at der ikke afgaaer Post, thi der afgaaer netop Post med dette Skib; iøvrigt forekommer endog den Bestemmelse mig ogsaa uheldig, naar der staar: „Naar der ikke afgaaer Post den Dag, da Befordringen finder Sted“, der gaaer jo de fleste Steder Post flere Gange om Dagen, navnlig ad Sernbanerouterne, og dog kan man disse Brev med Døg, som ingen Post beforder. I det Hele taget kan man være vis paa, at da det nu er saa billigt at befordre med den regulære Post, vil Ingen uleiligt en anden Mand med Besørgelsen af Brev for at spare 4 Skilling, naar der ikke er langt vigtigere Forhold end disse 4 Skilling med i Spillet. Jeg maa derfor mene, at Postvæsenets ubetingede Eneret ikke burde sættes ind i denne Lov, som et dødt Bogstav, hvad den forlængst har været, men at Posten bør notes med, hvad den kan have, nemlig at have Eneret til for Betaling at befordre Breve, idet det jo nemlig vistnok er af pecuniær Interesse for Statskassen, at der ikke oprettes Concurrence ved Afgiften af Brev-Befordringsanstalter paa de bedste Router. Naar Sagen gives denne Bending, vil ogsaa den naturlige Orden komme frem, hvor der er Tale om Straf, at den egentlige Straffskyldige bliver den, som bliver rammet, og den Straffskyldige er aabenbart den, som beforder Brevet, hvortil efter Loven, som den her foreligger, skal ogsaa Afsenderen kunne straffes for den ulovlige Forsendelse. Den, som aabenbart bryder Postvæsenets Ret, maa dog være den, som yder Befordringen, og saa er det ogsaa naturligt alene at lægge Straffen over paa ham, og jeg vil være villig til, naar Strafbarheden sættes som

nu omtalt, at sætte Straf for Indgreb i Postvæsenets Rettigheder meget høit. I det Hele taget maa jeg sige, at Affattelsen af Loven i det Hele taget synes mig, ikke alene i dette Punkt som et Hovedpunkt, men ogsaa i andre Bipunkter, at have det Characteristiske ved sig, at den i høit Grad bruger saa vide Udtryk, at det vil være ganske afhængigt af Postvæsenets Fortolkning af disse Udtryk, hvorvidt noget Indgreb i dets Rettigheder skal ansees for at være sleet. Dette fremtræder efter min Mening i overordentlig mange Paragrapher, og allerede i den 1ste Paragraph synes det mig, at Udtrykket, giver Anledning til en saadan dobbelt Udtydning, at jeg ikke vil kunne berolige mig ved, hvad der findes. Naar der f. Ex. siges i den 1ste Paragraph under A, at skræve eller med Skrift udfylde trykte Sager skulle være forbeholdte Postvæsenets Eneret, naar de nævnte Gjenstande forsendes under Forsegling eller under andet Lukke, saa vil dette Udtryk „andet Lukke“ omfatte ikke alene, hvad der vistnok er meent, at de ere lukkede paa anden Maade, end ved Forsegling, men ogsaa dette, at de blive forsendte i — lad mig sige — et Stykke Gyltegepds f. Ex. en Kiste, en Secretair, en Commodé eller hvadsomhelst fra et Sted til et andet ved en Fragtmænd, Sernbane eller deslige, og dette er dog umulig. Meningen. Det synes mig dog ikke at være fuldstændig i sin Orden, at man overlader til Postvæsenets egen Fortolkning, hvorledes disse Udtryk kunne opfattes. Under b. er der Tale om gangbar Mønt i lukkede Convoluter eller lignende Omslag, og herunder kan ikke menes Pengerepresentativer eller Sedler, da de ere omtalte under a. Det forekommer mig imidlertid at være mærkeligt, at der her kun er Tale om Convoluter og Omslag, da Mønt forsendt paa anden Maade, vel ogsaa maa komme ind herunder. Jeg skal med Hensyn til de følgende Paragrapher kun antydningvis gjøre nogle Bemærkninger, idet jeg antager, at Lovforslaget vil komme i Udvalg, og at der der vil ske en mere detailleret Undersøgelse af de forskellige Udtryk. Jeg tilstaaer, at efter s. 3 staar det ikke klart for mig, paa hvad Maade Penge